

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔ' ΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ετος Γ' Αριθμ. 184

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 7 Σεπτεμβρίου 1925

ΟΙ ΕΚΤΟΠΙΣΜΟΙ

Εἰς 176 ἀνέρχονται οἱ ἐκτοπιστέοι ἐκ τῆς ἐπαρχίας Παραμυθιάς εἰς Ἰθάκην, ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ὅτι ἄλλοι μὲν εἶνε συγγενεῖς τῶν ληστάρχων Τσλη Μάστορα καὶ Μπόλοση, ἄλλοι δὲ ὑποδάλποντες αὐτούς. Πρὸς τὸ παρὸν ἐκτοπίζονται δέκατέσσαρες, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ γυναῖκες καὶ παῖδια καὶ ἑρεῖς καὶ μὴ οὐ γυναικείας, τῶν ληστών μετὰ δὲ τῶν τελευταίων αἰτίες, εὐρισκόμενοι εἰς ἐχθρότητα μεμαρτυρημένη πρὸς τὸν ληστάρχον Τσίλη — Μάστοραν!

Ἄς μᾶς συγχωρήσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀσφαλείας σεβαστῇ Ἐπιτροπῇ νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅ,τι καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῆς σιήλης ταύτης ἐγράψαμεν καὶ ἐτινίσσαμεν ὅτι οἱ ἐκτοπισμοὶ εἶναι κρατική ἀδυναμία, ἀδυναμία κυρίως ἀπονομικῆς διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς! Ἐρχεται ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀσφαλείας Ἐπιτροπῇ, ἀπαρτιζομένη ἀπὸ ἑνα Εἰσαγγελέα τῆς Ἱεριοπῆς τοῦ δαιμονίου Λεονταρίτη, ἀπὸ ἑναν Νομάρχην καὶ ἑναν ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τῆς Χωροφυλακίας νὰ μᾶς εἴπῃ:

—Κύριοι Ἡπειρώτες! Δὲν

εἴμεστε ἱκανοὶ νὰ καταδιώξωμεν τὴν Ληστείαν, ποὺ βασιλεύει στὴν ἐπαρχίαν Παραμυθιά καὶ κατεφύγαμε στοὺς ἐκτοπισμοὺς!

— Ἄλλ' εἴστε βέβαιοι (σὰς ἀπαντοῦμε) ὅτι οἱ 176 αὐτοὶ, ἢ οἱ 14 αὐτοὶ εἶναι ἐνοχοὶ περιθάλψεως τῶν ληστών; Τὸ σπουδαιότερον: Εἶθε βέβαιοι ὅτι διὰ τοῦ ἀδίκου, ἀνελευθέρου καὶ τυραννικοῦ τοῦτου μέτρου — ἐστὼ καὶ νομίμου — θὰ καταπαύσῃ ἡ Ληστεία στὴν Παραμυθίαν. Καὶ ἐὰν δὲν καταπαύσῃ ὀφείλετε βεβαίως νὰ προβῆτε εἰς νέον κατάλογον ἐκτοπιστέων! Ἐ! τότε, Κύριοι, ἐκτοπίζετε σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ὅλην τὴν Ἡπειρόν, ἐρημώσατέ τὴν, ὡς ἐρημώθη αὕτη ἐπὶ Ρωμαϊοκρατίας καὶ ἐπὶ Σερβοκρατίας, καὶ τότε, ἔστε βέβαιοι οἱ λησταί, μὴ εὐρίσκοντες οὔτε τι νὰ φᾶν, οὔτε τι νὰ ληστεύουν, θὰ ἐκλείψουν ἀπὸ τὴν χώραν ταύτην τοῦ Βενιζελικοῦ Μαρτυρίου!

Κολακεύομαι νὰ πιστεύω ὅτι θ' ἀναθεωρήσετε τὴν ἀδικον ἀπόφασίν σας καὶ πρέπει νὰ τὴν ἀναθεωρήσετε πρὸς τιμὴν τῆς Ἡπείρου καὶ τοῦ Κράτους.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΝΑΙ ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν οἱ Ἡπειρώται καὶ πρόπαντες ἡ Ἡπειρωτικὴ Δημοσιολογία αἰσθάνεται ὅτι ὑπάρχει ἐν Ἰωαννίνοις Διοικητικὴ Ἀρχὴ (ἀδιάφορον ἂν Γενικὴ Διοίκησις ἢ Νομαρχία) τοσοῦτον ἐνδιαφερομένη περὶ τῆς ἐν καταλειμμένης ταύτης Χώρας, ἥτις ὀνομάζεται Ἡπειρος. Διὰ πρώτην φορὰν Διοικητικὴ Ἀρχὴ ἐνταῦθα μεριμνᾷ περὶ αὐτῆς τοσοῦτον πατρικῶς, τοσοῦτον εὐεργετικῶς. Φεύλειται τὸτο εἰς τὸν Νομάρχην κ. Κουγιτέαν τὴν τετιμημένον ἀγωνιστὴν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων; Οφείλονται εἰς τὸν δαιμόνιον Διευθυντὴν τῆς Νομαρχίας κ. Χ. Ἀποστολόπουλον! Οφείλονται εἰς ἀφοπότερους; Εἰς οἰονδήποτε καὶ ἂν ὀφείλεται, ἡμεῖς, κατὰ χρονολογικὸν καθῆκον, διαπιστοῦμεν τὸ εὐχάριστον γεγονός ὅτι ἔχομεν Νομαρχίαν σήμερον μεμινῶσαν περὶ τῆς Ἡπείρου.

ΕΙΣ προηγούμενον φύλλον μας ἐκακίσσαμεν τὴν ὑποδιοίκησιν Φιλιππῶν ὡς μὴ διαβιβάζοντα ἐγκρίτως πρὸς τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων τὴν ἀπὸ β. Τουλίου ἐ. ε. τηλεγραφικὴν Διαταγὴν τοῦ Υ-

πουργείου τῆς Δικαιοσύνης, δι' ἧς διετάσσοντο οἱ Πρόεδροι οὗτοι ὅπως ἀποστείλουν μέχρι τῆς 31ης Τουλίου τὰς καθυστερουμένας αἰτήσεις πρὸς παραχρῆν συντάξεων, ἄλλως δὲν θὰ ἐλαμπάνοντο ὑπ' ὅψιν τοιαῦται αἰτήσεις πέραν τοῦ μηνὸς ἑκτείου, διότι φυσικὸν ἦτο νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἐπταίεν ἡ Ὑποδιοίκησις καὶ ὅχι ἡ προϊσταμένη τῆς Ἀρχῆς, ἥτις, καθ' ἣν ἠδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν λαβοῖσα τὴν εἰρημένην Διαταγὴν, τὴν 7ην Τουλίου, ἀντὶ νὰ τὴν κοινοποιήσῃ ἀμέσως πρὸς τὰς ὑφισταμένας τῆς Ἀρχῆς τὴν 7ην Τουλίου αὐθημερόν, τὴν ἐκοινοποίησε τὴν 17ην ἡγουν μετὰ δέκα ἡμέρας, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι οὐδεὶς πρὸεδρος Κοινοτήτος ἠδυνήθη ἐνέκᾳ τῆς στενότητος τοῦ χρόνου νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ὑπουργικὴν Διαταγὴν, καὶ αἱ ἀποστελλόμεναι ἔκτοτε αἰτήσεις δὲν γίνονται δεκταί! Καλὸν, νομίζομεν, ἡ Νομαρχία Ἰωαννίνων ἥς προϊσταται ἀνὴρ οἷος ὁ κ. Ν. Κουγιτέας τὸσον εὐγενὴς τοὺς τρόπους ὅσον καὶ τὴν ψυχὴν νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ νὰ δοθῇ παράτασις πρὸς θεορίαν διὰ τοὺς ἀδικομένους δυστυχεῖς Ἡπειρώτας.

Τὶ δαιμονάνθρωπος εἶναι ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἰωαννίνων κ. Δ. Λεονταρίτης! Μόνον ἑνας δαιμονάνθρωπος μποροῦσε νὰ σηκώῃ στοὺς ὤμους του τὸ βάρος τῆς Εἰσαγγελίας Ἰωαννίνων καὶ τοῦ Στρατοδικείου Ἰωαννίνων. Εἰσαγγελεὺς στὸ Πλημμελειοδικεῖο, Πρόεδρος στὸ Στρατοδικεῖο. Διφυὴς καὶ δυσυπόστατος. Ἐξοχος ὡς Εἰσαγ-

γελεὺς καὶ ὑπέρτοχος ὡς Πρόεδρος. Ἄν ἦτο ἀρχιερεὺς, θὰ ἐλέγομεν: —«Τοιοῦτος ἐπρεπεὺς ἦμιν ἀρχιερεὺς.»

Τὰ μεσάνυχτα τῆς παρελθούσης Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευὴν ὁ Σταθμάρχης Χουλιανράδων, μεταβαίνων ἐξ Ἰωαννίνων εἰς τὴν θέρσιν τοῦ ἐσταθμεύσε νὰ κοιμηθῇ

ἔξω ἀπὸ τὸ χάνι τοῦ Μπαντοβαροῦ καὶ ἀναψε φωτιά, ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ καύσῃ τὰς θημωνίδας ἀπὸ ἀλώνιστα στάβια, κριθάρια καὶ βρώμες, εἰς δὲ τὰς δικαίως παρατηρηθεῖς τοῦ χανιτῆ Ἀναστ. Κούτλα, ὁ ὅςτος ἐξετράπη εἰς ὕβρεις. Πιρκαλοῦμεν τὴν Ἀνωτέραν Διοίκησιν τῆς Χωροφυλακῆς Ἡπείρου νὰ νουθετήσῃ ἀρμοδίως τὸν Σταθμάρχην τοῦτον.

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΖΩΣΙΜΑΙΑ ΔΙΑΛΕΞΕΩΣ ΤΟΥ Κ. ΔΗΜ. Α. ΖΩΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ὁ ὁμιλητὴς συνεισέφερε μὲ τοὺς ἀκολουθοῦντας τὴν μέσῃν ὁδὸν κοινωνιολόγους συγγενεῖς διὰ παλαιοῦ σπουδαιότατον ρόλον ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῶν ἐκαστοῦ κοινωνικῶν ὁδῶν καὶ ὑποβόηθον τὰς κοινωνικὰς μεταβολὰς οἱ οικονομικοὶ λόγοι ἀλλ' ἐξ ἴσου ὅμως ὑπεστήριξε δι' ἃ ὁδῶν ἐπιχειρήματα καὶ διὰ διδασμάτων τῆς ἀνύστατον ἱστορίας ὅτι ἐπιδρῶν καὶ ἡθικοὶ λόγοι πνευματικοί, θρησκευτικοί, ἔθνικοι, φιλετικοὶ ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης κοινωνικῆς μεταμορφώσεως. Εἰσερχόμενος εἰς αἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν γενεσιουργῶν λόγων τῶν κατὰ καιρὸν Ἐπαναστάσεων καὶ ἰδίᾳ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1789 δι' ἐξήλθεν ἐπὶ μακρὸν τὸ θέμα τῆς δημοκρατίας καὶ ἀναπτύξεως τῆς σοσιαλιστικῆς ἰδέας καὶ ἀνέφερεν ὅλα τὰ ἀπὸ τῶν Οὐτοπιστικῶν Σαλν — Σιμόν καὶ Φουριέ μέχρι σήμερον ὑποστηρικτὰ καὶ ὑποστηριζόμενα σοσιαλιστικὰ συστήματα.

Ὁ σομιλὴς ἀγορεύει δὲ κατορθώσας διὰ τοῦ πλούτου τῶν γνώσεών του καὶ τῶν μετ' ἀφαντάστου δεξιότητος χειρισμῶν τῶν λόγων νὰ συγκρατήσῃ ἀπαρμολογῶν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐντεταμένῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπιλέκτου ἀκροατηρίου κατέδειξε δι' ἀναταραχῶν ἐπιχειρημάτων ἀφοῦ ἀνέφερε καὶ τὰ συμπεράσματα εἰς ἃ κατέληξαν οἱ πλεόν διακεκριμένοι τῶν ξένων Συγγραφέων δι' ὃ ἐξελικτικὸς Σοσιαλισμὸς ὡφέλησε διότι ὑπεβοήθησεν τὴν πρὸ ὁδὸν καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οικονομικὴν βελτίωσιν τῶν προλεταριακῶν μαζῶν ἀπέδειξε δὲ ἀντιθέτως τὸ ἐπιζήμιον καὶ ἀνεφάρμοστον τῶν οὐτοπιστικῶν Κομμουνιστικῶν συστημάτων καὶ τῶν καταστροφικῶν Μπολσεβικῶν θεωριῶν αἱ ὁποῖαι τελτοῦν εἰς τὴν ἐκμηδένισιν τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας εἰς τὴν ἐκμηχανοποίησιν τοῦ ἔργου εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀποσοφιστικὴν καὶ καταλῶσιν πάσης ἐξελικτικῆς προόδου.

Μετὰ ταῦτα ἀφοῦ ἀνέλασε διὰ μακρῶν περὶ τῆς θέσεως τῶν Κομμουνιστικῶν θεωριῶν εἰς τὸ ξένα βιομηχανικῶς ἀπὸ πολλῶν ἐπὶ τῶν προηγμένων Κράτων ἀνέφερεν τὴν τηρουμένην στάσιν ὑπὸ τῶν διαρκῶς ὁργανωμένων ἀστικῶν Κοινωνικῶν τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν καὶ τὴν ἀσκουμένην ὑπὸ τῶν ἐκαστοῦ Κυβερνήσεων μεταρρυθμιστικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν πολιτικὴν κατέληξεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος ὡς διεμορφώθη καὶ ἐμφανίζεται σήμερον ἐν Ἑλλάδι. Τῇ ἐν Ἑλλάδι κοινωνικῇ κατστάσει ἐξήτασε ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 περὶ τῆς κοινωνικῆς σημασίας τῆς ὁποίας γίνεται ἐσχατῶς εὐρὸς λόγος ἐξ ἀφορμῆς τῆς κυκλοφορίας τῆς ἱστορίας τοῦ Κομμουνιστοῦ κ. Κορδάτου τῆς γραφειοκράτου καὶ τῶν φανδῶν τοῦ ἱστορικοῦ ὀλίγου

καὶ δι' ἐπισήμων στατιστικῶν ἀπεκάλυψε τὴν κατὰ δεκάετην συνεχιζομένην ἐμπορικὴν, βιομηχανικὴν καὶ ναυτιλιακὴν πρόοδον.

Παρουσίασε κατόπιν τὴν σημερινὴν δυνάμιν ὁργάνων καὶ θέσιν τῆς κεφαλαιοκρατίας τῆς μέσης ἀστικής τάξεως καὶ τῆς ἐργατικῆς ἀνέφερε τοὺς σκοποὺς τῆς Ὁργανώσεως ἐκαστοῦ τάξεως καὶ ἐξισώσεως δι' ὁλγῶν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σοσιαλιστικῆς ἰδέας εἰς τὸν τόπον μας τὴν ὁδρῶν τῆς πρώτης σοσιαλιστικῆς ὁμάδος κατόπιν τοῦ Σοσιαλεργατικῶν Κόμματος καὶ τελευταίως τοῦ Κομμουνιστικοῦ, οὗτινος τὸ πρόγραμμα ἐκρίνεν δι' ὁλγῶν καὶ ἀπέδειξε ὡς ἐντελὴς ἀνεφάρμοστον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν κατ' ἐξοχὴν μικροαστικὴν χώραν.

Ἀφοῦ παρέστησε πλήρως τὴν εἰκόνα τῆς σημερινῆς μας ἑλληνικῆς Κοινωνίας μὲ τὴν χειμαρῶδη τοῦ εὐγλωττοῦ ὁδῶν κατέληξεν ὡς ἑξῆς:

— Ἀὕτη εἶνε ἡ διαμόρφωσις τῶν κοινωνικῶν τάξεων σήμερον, ἐν Ἑλλάδι. Δὲν διαφέρει οὐδόπως ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν Κοινωνιῶν.

Ἀφοῦ τῆς ἐξέταστος ἦν παρουσίασε πρὸς τὸν ὁ Κομμουνιστικὸς ἀγὼν ἐξεφράσθησαν φόβοι καὶ ἐξήγηθη ἡ λήψις ἐξαιρετικῶν Κυβερνητικῶν μέτρων.

Ἐπεστήριξε Κυρία καὶ Κύριοι καὶ ἐνόησαν ἄλλων ἀκροατηρίων καὶ εἰ. ἄλλας αἰδοῦσας τῆς πρωτοτυπίας καὶ τῶν ἐποχῶν δι' οἱ φόβοι εἶνε τοῦλάχιστον ὑπερβολικοί. Ἡ προπαγάνδα θὰ συνεχισθῇ καὶ ἀναμφω σβηθῇ ὡς θὰ ἐνταθῇ ἄλλ' ἄνεως Κομμουνιστικῆς κινήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει.

(Ἡ συνέχεια καὶ τέλος εἰς τὸ προσεχές.)

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἡμεροκόνησε εἰς τὸ κατωκινὸν χωρίον Μπαμποῦρι ὁ κατὰ τὸν τοῦτον Βασιλεὺς Τσιβύνης ριφθεὶς ἐκ τῆς ἐξουσίας καὶ μέντας ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς εἶχε ἀπὸ ἐπὶ τῶν σημαντικῶν ἀνθρωπίνων ἐπὶ τῶν συζυγικῶν του βίβ, ἐπάλας δὲ τελευταίως καὶ κατὰ οἰκονομικὰν δυσχερίαν. Ἐνεκα τῶν αἰτίων αὐτῶν εἶχε καταστήσει ἀποστολὴν καὶ ὡς φαίνεται ἐν στήθεσι προξενίου ἀλλοτρίου προέβη εἰς τὸ ἀπονενομημένον τοῦτο διάδημα. Ἀναγράφω τὸ γεγονός τοῦτο τὸ κατωκινὸν, ὅχι διότι καθ' ἑαυτὸ εἶνε σπουδαίον τι καὶ ἡ δικαιοσύνην σημαίνει, ἀλλὰ διότι ἡ αὐτοκτονία εἰς τὸ μέρη αὐτὰ εἶναι τὴν ἀπὸ τὸν Ὀδῶν ἐδῶ εἶναι τραχὺς καὶ οἱ ἀνθρώποι παλαιὸν κατὰ πλάστῳ δυσχεραίων. Ἀλλ' ὅπως

